

Lesninger 4. søndag i fasten, År A.

1. lesning - 1 Sam 16,1b.6–7.10–13a David salves til konge over Israel

I de dager sa Herren til Samuel: «Fyll hornet ditt med olje og gå! Jeg sender deg til Isai i Betlehem, for jeg har utsett meg en av hans sønner til å være konge.»

Da Samuel kom til Betlehem og fikk se Eliab, Isais sønn, tenkte han: «Her står den Herren vil salve, foran Herren.» Men Herren sa til Samuel: «Se ikke på hans utseende og høye vekst, for jeg har forkastet ham. Gud ser ikke på det som menneskene ser på. Menneskene ser på det ytre, men Herren ser på hjertet.»

Isai lot de syv sønnene sine gå frem for Samuel, men Samuel sa til Isai: «Herren har ikke utvalgt noen av disse.» Da spurte Samuel: «Var dette alle guttene dine?» «Nei,» svarte Isai, «det er enda en igjen, den yngste. Han er ute og gjeter småfeet.» «Send bud etter ham!» sa Samuel. «Vi setter oss ikke til bords før han kommer.» Så sendte Isai bud etter ham. Han var rødkinnet, hadde vakre øyne og fagert utseende. Herren sa: «Reis deg og salv ham, for han er det!»

Da tok Samuel oljehornet og salvet ham der han stod blant sine brødre. Fra den dag av kom Herrens Ånd over David og var med ham siden.

Responsoriesalme Sal 23 (22),1–3a. 3b–4. 5. 6

Omkved: Herren skal være deres hyrde og føre dem til livets kilde.

Herren er min hyrde, i hans hånd er overflod.

Han lar meg ligge på grønne enger.

Han fører meg til vann der jeg får hvile
og gir meg nye krefter.

Han leder meg på rette stier,
så jeg kan ære hans navn.

Selv om jeg går i dødsskyggens dal,
det onde skremmer meg ikke.

For, Herre, du er med meg,
din kjepp og din stav de trøster meg.

Du dekker mitt bord for fiendens øyne
og salver mitt hode med olje,
mitt beger er fylt til randen.

Bare miskunn og det som godt er,
skal følge meg alle dager,
og jeg skal bo i Herrens hus gjennom lange tider.

2. lesning - Ef 5,8–14

Stå opp fra de døde, så skal Kristus lyse for deg!

Brødre, engang var dere selv mørke, men nå er dere lys, i Herren. Lev da også som barn av lyset, for det får godhet, rettferd og sannhet til å spire; og lær å forstå hva som er Herren kjær. Ta ingen del i mørkets golde gjerninger, men gjør klart for alle hva de er verd! For en skammer seg bare ved å snakke om det som disse menneskene driver med i det skjulte. Men når alt dette blir kalt ved sitt rette navn, da kommer det også frem i lyset; og alt som lyset får skinne på, blir lys.

Derfor heter det også: Våkner opp, du som sover, stå opp fra de døde, så skal Kristus lyse for deg!

Evangelievers - Joh 8,12

Jeg er verdens lys, sier Herren. Den som følger meg, har det lys som fører ham til livet.

Evangelium - Joh 9,1–41

Han gikk av sted og vasket seg, og kom seende tilbake

På den tid fikk Jesus øye på en mann som var blind fra fødselen av. [Hans disipler spurte ham da: «Rabbi, når han er født blind, hvem er det da som har syndet, – han selv eller hans foreldre?»]

Jesus svarte: «Hverken han selv eller hans foreldre har syndet; han ble født slik for at Gud skulle få vise sin gjerning gjennom ham. Så lenge det er dag, må jeg

arbeide for ham som har sendt meg, og utføre hans verk. Natten kommer; da kan ingen mer arbeide. Men så lenge jeg er i verden, er jeg dens lys.»]

Så [med disse ord] spyttet han på jorden, laget en søledeig med spyttet, og smurte deigen på hans øyne. Så sa han: «Gå og vask deg i Sjiloah-dammen.» (Sjiloah betyr «utsendt».) Han gikk da av sted og vasket seg, og kom seende tilbake.

Naboene og de som hittil hadde vært vant til å se ham som tigger, sa da: «Er ikke dette han som satt og tigget?» Noen mente at det var ham; andre sa: «Nei, det er bare en som ligner ham.» Da sa han selv: «Jo, det er meg.»

[Så spurte de ham: «Hvordan gikk det til at dine øyne ble åpnet?»]

Han svarte: «Den mannen de kaller Jesus laget en deig av søle, som han smurte på øynene mine, og så sa han at jeg skulle gå ned i Sjiloah og vaske meg. Jeg gikk dit, og da jeg vasket meg, fikk jeg synet igjen.» «Og hvor er han nå?» spurte de. Han svarte: «Det vet jeg ikke.»]

De tok ham da med til fariseerne, han som tidligere hadde vært blind. Det var en sabbat, den dagen da Jesus hadde laget deigen og åpnet hans øyne. Fariseerne spurte ham nå i sin tur hvordan han hadde fått synet igjen. Og han svarte: «Han smurte en søledeig på øynene mine, og så vasket jeg meg – og nå ser jeg.»

Noen av fariseerne sa da: «Denne mannen kommer ikke fra Gud; han overholder jo ikke sabbaten.» Men andre sa: «Hvordan skulle en synder kunne gjøre slike jærtegn?» og slik begynte de å strides. Men så vender de seg igjen til den blinde: «Hva er din mening om ham, siden han har åpnet øynene dine?» Han svarte: «Han er en profet.»

[Men jødene ville ikke tro at han hadde vært blind og fått synet igjen, før de hadde fått tilkalt hans foreldre og spurt dem: «Dette er altså deres sønn, som dere påstår er født blind? Hvordan kan det da ha seg at han nå ser?» Hans foreldre svarte: «Det vi vet, det er at dette er vår sønn, som ble født blind. Men hvordan det er gått til at han nå ser, eller hvem som har åpnet øynene hans, det vet ikke vi noe om. Spør ham selv; han er gammel nok til å kunne svare for seg!» Det var av frykt for jødene at hans foreldre sa dette; jødene hadde nemlig allerede besluttet at den som anerkjente Jesus som Messias, skulle utstøtes av synagogen. Og derfor var det altså at foreldrene sa: «Han er gammel nok, spør ham selv.»

De kalte da til seg for annen gang ham som hadde vært blind, og sa til ham: «Krenk ikke Gud, men si sannheten! Husk, vi vet at denne mannen er en synder!» Han svarte: «Om han er en synder, det vet jeg ingenting om; jeg vet bare én ting, nemlig at før var jeg blind, og nå ser jeg.» De sa da: «Hva var det han gjorde med deg? Hvordan var det han åpnet dine øyne?» Han svarte: «Det har jeg alt sagt, men dere ville ikke høre på det. Hvorfor vil dere nå høre det om igjen? Dere har da vel ikke tenkt å bli hans disipler, dere også?»

Da skjelte de ham ut: «Du kan være hans disippel,» sa de, «men vi er Mose disipler. At Gud talte til Moses, det vet vi, men hvor denne her kommer fra, det vet vi ikke!»

Mannen svarte: «Det er nettopp det som er så underlig: Meg har han åpnet øynene på, og enda vet dere ikke hvor han kommer fra! Men vi vet jo at Gud ikke bønnhører syndere, mens han hører den som er gudfryktig og gjør hans vilje. Aldri siden verden ble til har man hørt at noen har åpnet øynene på en blindfødt.] Hvis denne mannen ikke var fra Gud, da kunne han ingenting gjøre.»

Da svarte de: «I synd er du født, helt igjennom, og så vil du lære oss!» og dermed kastet de ham ut.

Jesus fikk høre at de hadde kastet ham ut. Og da han møtte ham, spurte han ham: «Tror du på Menneskesønnen?» Den annen svarte: «Skal jeg kunne tro på ham, Herre, må du si meg hvem han er?» Jesus sa: «Du har alt sett ham: Det er han som taler med deg nå.» Og den annen sa: «Jeg tror, Herre» – og kastet seg ned for å hylle ham.

[Jesus sa: «Det er til en dom jeg er kommet til denne verden: For at de som ikke så, skal se, og for at de seende skal bli blinde.» Noen fariseere som var sammen med ham, hørte det og spurte: «Skal kanskje vi også være blinde?» Jesus svarte: «Var dere blinde, var dere også uten skyld; men nå sier dere: Vi ser. Og så lenge forblir dere skyldige.»]